

स्त्रीन्दत्यं लास्यस्यते” शब्दार्थचिं० धृतवाक्योक्ते २५-
न्दत्ये च “गण्डोड्डीनालिमालासुखरितककुभस्ताण्डवे
मूलपाणेः” मालतीभा०। २७३तन्दत्ये श्लेषभेदे च मेदि०।

ताण्डवतालिक पु० ताण्डवे तालस्तहानं शिल्पमस्य ठञ् ।

शिवद्वारपालके मन्दीश्वरे त्रिका० । [प्रियमात्रे त्रि० ।

ताण्डवप्रिय पु०ताण्डवं प्रियमस्य । श्रिवे शब्दभा० २न्दत्य-

ताण्डवित त्रि० ताण्डव+कृतौ जि कर्म्मणि क्त । नर्त्तते ।

“अतिप्रशुभंशकाण्डताण्डवितधौतसितसूक्ष्मास्वरसह-
स्रम्” “विकटललाटतटताण्डवितभ्रु कुटिना क्रुड्नेन
महामोहेन” प्रबोधच० ।

ताण्डिन् पु० व० व०। ताण्डिनेन प्रोक्तमधीयते वैशम्पायना-

न्नेवासित्वात् इनि-यलोपः । तण्डिन्निपुत्रताण्डु

प्रोक्तशाखाध्यायिषु । तस्य छात्रः अण् संयोगपूर्वाकिनो

न टिलोपः । ताण्डिन तस्य छात्रे । स च यजुर्वेदस्य

कल्पसूत्रकर्त्ता तण्डिशब्दे ३२०७ प्र० दृश्यम् ।

ताण्डु पु० तण्डिसुनेरपत्यम् गगां यञ् । तण्डिसुनेर-

पत्ये स्त्रियां ङीष् यलोपः । ताण्डौ ।

तात पु० तन-क्त दीर्घश्च । पितरि अमरः । “ईषदी-

षदनधीतविद्यया तातमाहसदमाविवर्द्धयन्” कुसुमाञ्जली

हरिदासः “हा तातेति क्रन्दितमाकर्ण्य विषसुः” रघुः ।

२अनुकम्प्ये मेदि०। “नाहं गृह्णामि वस्ताता ! दृष्टीर्नास्त्रि-

रुषान्विताः” भा० आ० १७६ अ० । “स तात इति वि-

प्रधिं वशिष्ठं प्रत्यभाषत । मातुः समक्षं कौन्तेय ! अप-

श्यन्त्याः परन्तप ! । तातेति परिपूर्णाधिं तस्य तन्मधुरं

वचः । अपश्यन्त्यशुपूर्णाक्षीं शृण्वती तसुवाच ह ।

मा तात ! तात ! तातेति ब्रूह्येनं पितरं पितुः ।

रक्षसा भक्षितस्तात ! तव तातो वनान्तरे । मन्यसे

यन्तु तातेति नैष तातस्तवानघ ! । आर्य एष पिता

तस्य पितृस्त्वव यशस्विनः” भा० आ० १७८अ० “ज्येष्ठ-

स्तातो भवति वै ज्येष्ठो सुवृत्तिं लक्ष्मणः” भा० आ०

२३२ अ० । ३पूज्ये त्रि० शब्दरत्न० । “तस्मान्मुच्ये यथा

तात ! संविधातुं तथा र्हासि” रघुः । पूज्यं वशिष्ठं प्रति

दिलीपसम्बोधनम् ।

तातगु पु० तातशेव गौर्वाचकशब्दो यस्य गवान्त्वत्वात्

गौण्ये ह्रस्वः । पितृभ्रातरि पितृव्ये । २जनकहिते

शब्दार्थचिं० त्रि० ।

ताततुल्य पु० ३त०। पितृसमाने हैमच०। तातसमादयोऽप्यत्र

तातन पुंस्त्री तातं प्रशस्तं न्दत्यति न्त-ड । खड्गनखगे

त्रिकाण्डशेषः स्त्रियां जातित्वात् ङीष् तातनी ।

तातल पु० तापं लाति ला-कृ प्रथो०। १रोगे २पाके ३श्लैह-

कूटे ४मनोजवे च ०मेदि०। ५तप्तमात्रे त्रि०अजयपालः ।

ताति पु० ताय-क्तिच् । १पुत्रे जटाधरः । ताय-भावे क्तिन् ।

२दृष्टौ स्त्री “तदत्रभवता निष्पन्नाशिषां कामभरिष्टतातिम्

आशास्महे” वी० च० । तातिलप्रत्ययान्तः अरिष्टताति

शब्दइत्यन्ये ।

तात्कालिक त्रि० तस्मिन् काले भवः काश्या० आप-

दादिपूर्वकात्कालान्तात् ठञ् जिट् वा । तत्कालभवे

तत्र ठजि स्त्रियां ङीप् जिठि टाप् इति भेदः “कर्त्तु-

क्तात्कालिकी शुद्धिरशुद्धः पुनरेव सः” शु०त० शब्दुः ।

“भवेत् तात्कालिको ग्रहः” ज्यो० । तात्कालिकस्वरच-

क्रम् चक्रमशब्दे दृश्यम् “अहर्गणोत्पन्नग्रहस्य तात्का-

लिकत्वात्” सू० सि० रङ्गना० ।

तात्पर्यं न० तत्परस्य भावः प्रयञ् । १वक्तु रिच्छायाम्,

२अभिप्राये ३तत्परतायाञ्च । तात्पर्यं शब्दार्थनिरूपणेन

तात्पर्यं ज्ञानस्य शब्दबोधजनकत्वमनुमानचिं० समर्थितं

यथा “तात्पर्याधीनं शब्दप्रमाणम् । तत्र तत्परत्वं न

तत्साध्यकत्वम् । पदार्थतत्संभन्धयोः शब्दासाध्य-

त्वात् । अथ तद्गोचरप्रवृत्तिनिवृत्तिसाध्यकत्वं तत्परत्वं

तच्च भव्यार्थस्य साक्षात्, भूतार्थस्य तु प्रशंसानिन्दावाक्यस्य

प्रशस्तनिन्दितस्वार्थप्रतिपादनद्वारा लक्ष्णिकस्य

लक्षणीयविषयप्रवृत्तिनिवृत्तिजनकत्वेन तत्परत्वमिति चेत्

न तत्परत्वे ऽङ्गीकृते तज्ज्ञानं जनयित्वा तत्र प्रवर्त्तकत्वं

तत्प्रवर्त्तकत्वे च तत्परत्वमिति परस्परान्मथत्वात् लक्ष्ण-

िकस्याननुभावकत्वे ऽपि लक्षणीयपरत्वात् काव्यादेः

स्वरूपास्थानमात्रपर्यवसानाच्च । ननु तद्वृद्धिजन-

नकत्वं तत्परत्वं प्रशंसानिन्दावाक्यमपि प्रशस्तनिन्दित-

स्वार्थधीहेतुत्वेन तत्परार्थकं तच्च ज्ञानं प्रशस्ते सर्वे

प्रवर्त्तते निन्दिताच्च निवर्त्तते इति स्वविषये प्रवृत्तिनि-

वृत्ती जनयतीति तत्परस्य इति चेत् न गौणलक्ष्ण-

िकयोरननुभावकत्वात् । तद्वृद्धिजनने तत्परत्वमित्य-

न्योन्याश्रयाच्च तज्जननयोग्यत्वमिति चेत् तथैकानुज्ञा-

रणेन नानार्थं नानार्थपरत्वं लक्षणायाच्च ह्यर्थपरत्वं

स्यात् योग्यतासत्त्वात् नापि तत्प्रतिपदाद्यकत्वं तात्प-

र्यं विना न तथैकानुज्ञाश्रयात् प्रशंसानिन्दावाक्यस्य प्रवृ-

त्त्याद्यप्रतिपादकत्वात् लक्ष्णिकस्याप्रतिपादकत्वाच्च ।

अथ गङ्गापदं स्वार्थाविनाभावे तीरं प्रतिपादयत् तत्पर-